Deu anys recuperant cançons tradicionals al festival Càntut

Més enllà dels escenaris, el projecte transforma les places i taules de Cassà de la Selva en punts de trobada per recuperar el cant popular i transmetre'l a les noves generacions

Una veu en comença una, algú altre s'hi afegeix i, de mica en mica, tota una plaça acaba cantant la mateixa cançó. És el que passa al Càntut, que aquest cap de setmana celebra a Cassà de la Selva la seva desena edició. Un festival que, més que convidar a escoltar música, anima tothom a fer-se sentir, a compartir cançons i a recuperar el costum de cantar plegats. "Te n'adones de la necessitat que hi havia de crear un espai on l'eix vertebrador fos el cant tradicional", explica Albert Massip, corresponsable i impulsor del projecte.

Aquest diumenge Cassà ha estat un punt de trobada per a la música i la cultura popular amb una nova jornada del festival. El Càntut continua reivindicant allò que el fa singular: celebrar la música tradicional des de la participació; sense escenaris ni la necessitat de fer-ho bé, simplement per compartir.

Al llarg del matí, la plaça s'ha omplert d'ambient amb l'espectacle de circ a càrrec de Fèmut i el vermut musical de Porró, Mam i Pipa. Els tres músics han portat fins al municipi un repertori vinculat especialment a la Garrotxa i a Olot. Entre porrons i converses, grans i petits s'han deixat portar per les melodies, picant de mans, cantant i fins i tot ballant. El grup ha reivindicat la llengua catalana i ha agraït al festival que mantingui viu un projecte d'aquestes característiques. Tot seguit, el públic s'ha afegit a la proposta entonant la cançó Torna, torna Serrallonga.

Les imatges de la desena edició del festival Càntut / David Aparicio

Un altre dels moments destacats de la jornada ha estat el dinar de cantadors a Can Quirze, a la plaça de Mossèn Narcís Verdaguer. En un espai petit i acollidor, cedit per a l'ocasió, els comensals han compartit taula, menjar i cançons. L'Entitat Gastronòmica de Cassà de la Selva s'ha encarregat de preparar els àpats, amb la col·laboració de nombroses persones que han ajudat a fer possible la trobada.

La cantautora del Lluçanès Mar Pujol ha acompanyat musicalment el dinar, però amb una proposta ben diferent del seu format habitual de concert. En lloc d'oferir una actuació convencional, ha recuperat un repertori de cançons populars i tradicionals i ha convidat els comensals a fer sonar les copes quan volguessin cantar una peça. Una dinàmica que ha convertit els assistents en protagonistes i ha generat una atmosfera íntima, en què qualsevol podia prendre la iniciativa.

Aquesta manera d'entendre la música és precisament una de les singularitats del Càntut. Els àpats cantats són algunes de les activitats més sol·licitades del festival i, segons explica Massip, les places s'exhaureixen "en cinc o deu minuts" des que es posen a la venda. Els espais per cantar sempre han tingut una gran acollida, però el corresponsable destaca que, durant els darrers anys, també han

guanyat força les activitats de caràcter divulgatiu. "Els últims anys hem notat que hi ha hagut una repercussió i una rebuda diferents. Hem notat un canvi", assenyala.

El responsable del projecte recorda que el Càntut va néixer de la necessitat de crear un espai on el cant tradicional fos l'eix vertebrador. Els canvis socials han fet que cada vegada es canti menys de manera comunitària, i el festival vol contribuir a recuperar aquesta pràctica. "Aquestes cançons ens uneixen", reivindica Massip.

El festival, a més, ha aconseguit traspassar els límits del municipi. A Cassà hi arriba públic d'arreu de Catalunya, València i les Illes Balears. També ho fa possible la implicació del teixit local, amb la col·laboració d'una quinzena d'entitats, persones i escoles que contribueixen a donar forma a la programació.

Deu edicions després, Massip insisteix que el Càntut no es pot entendre únicament com un festival. El projecte va néixer al voltant d'un arxiu de cançons tradicionals recollides de la memòria oral i, amb els anys, ha anat incorporant produccions pròpies, exposicions i activitats de divulgació per preservar i difondre aquest patrimoni. La voluntat és que les cançons tornin a circular i a formar part de la vida quotidiana.

En aquest sentit, el festival és una de les eines per aconseguir-ho: crear situacions en què les persones puguin recuperar cançons que potser feia anys que no sentien i transmetre-les a les noves generacions. Per això, la programació combina formats i propostes molt diferents, però manté el cant com a fil conductor.

Aquesta desena edició compta amb una trentena d'activitats, una dimensió que l'organització considera adequada per garantir que els assistents puguin gaudir de les diferents propostes sense haver de renunciar a cap de les que els interessen. Massip explica que no es plantegen ampliar el nombre d'actes, sinó continuar aprofundint en aquesta fórmula. Pel que fa a l'ocupació, les primeres valoracions apunten a aforaments d'entre el 90% i el 100%. Més enllà de les xifres, però, el corresponsable prefereix posar l'accent en la satisfacció i la resposta dels participants.

Notícies relacionades

Deu edicions després, el Càntut demostra que la cultura popular també es manté viva al voltant d'una taula, enmig d'una plaça o en qualsevol espai on algú comença una cançó.

Font de l'article: https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/11/15/deu-anys-recuperant-cancons-tradicionals-136470261.html